

Järven vedenlaatu

Järven vesi on ruskeaa, mikä kertoo korkeasta humuspitoisuudesta vedessä. Veden näkösyvyudessa on hyvinkin suuria vuosittaisia vaihteluita, mutta yleisenä suuntauksena veden sameus on lisääntynyt 1990-luvulla. Syynä ovat olleet mm. runsaat ja toistuvat leväkukinnot. Happitilanne järven alusvedessä on ollut heikko koko 90-luvun ajan. Hapeton vesikerros tulee vastaan yhä matalammalla ja happi on loppunut säännöllisesti alusvedestä kerrostumiskausien loppuilla.

Pintaveden ja väliveden happitilanne sen sijaan on pysynyt hyvänä. Järveen laskevissa jokivesistöistä Kolunjoessa ja Maksajoessa on selvästi heikoin vedenlaatu. Kolunjoki tuo jopa kolmasosan järveen tulevista ravinteista. Järven tilan parantamiseksi järven lähivaluma-alueen maatalouden kuormitusta tulee vähentää pikaisesti. Ähtärinjärveä ympäröi myös n. 800 loma-asuntoa sekä viemäriverkostoon kuulumatonta haja-asutusta, jonka jätevesien käsittely ei ole riittävän tehokasta.

Järven rehevöitymiskehitystä on tutkittu mm. järven sedimentistä paleolimnologisin menetelmin. Ensimmäiset merkit lievistä rehevöitymisestä ajoittuvat 1860-luvulle. Varsinainen rehevöityminen alkoi 1940-luvun lopussa ja kiihtyi 1950-luvun pellonraivaustoiminnan ja metsäojitusten seurauksena, mikä johti voimistuneeseen planktonituotantoon ja heikensi syvänteiden happioloja. Toinen rehevöitymisjakso alkoi vuoden 1975 jälkeen. Valuma-alueella tehtiin tuolloin laajoja koneellisia metsäojituksia ja peltoja ja metsiä lannoitettiin voimakkaasti. Lisäksi turvetuotanto alkoi ja järven säännöstely voimistui. Kasviplanktonin koostumuksesta voidaan päätellä järveen valuneen yhä enemmän happamien turvemaiden valumavesiä. Paleolimnologisten tutkimusten mukaan järven tila on ollut heikoimmillaan 1990-luvun alussa, jonka jälkeen on havaittavissa lievä muutos parempaan päin.